

den høje Told vil da kun blive, at de indførte Varer ville blive betydeligt fordyrede. Men jeg skal indrømme, at der er andre Omraader, hvor man let kan fastsætte en saadan Told, at den virker som et Indførselsforbud, og saa kommer der ingen Indtægt ind. Men det forekommer mig i og for sig ikke at være nogen Fordel, at man kan sige om nogle Forslag, at for det første fordyre de Varerne for det store Flertal her i Landet, som skal bruge dem, og for det andet give de ingen Indtægt i Statskassen. Saa synes jeg, at det dog til syvende og sidst var bedre, naar de tillige gave nogen Indtægt i den fælles Kasse. Beskyttelse er jo en Skat. Naar den er nogenlunde moderat, er det en Skat, der dels gaar i de private industridrivendes Lommer, dels i Statskassen, men sætter man den meget højt op, gaar den næsten udelukkende i de private Lommer, og meget lidt af den gaar i Statskassen. Og det forekommer mig, at der ikke er nogen Fordel derved. Skal man endelig betale Skat, saa er det i Almindelighed bedre at betale den til den fælles Kasse end til private.

Det ærede Medlem brugte et Udtryk, som jeg gerne vil paatale. Han sagde, at naar Landbruget stod godt, maatte det ikke se med onde Øjne paa de andre Erhverv. Det ærede Medlem har ikke Lov til at sige, at Landbruget ser med onde Øjne paa de andre Erhverv. Det Landbruget ønsker, er kun Ligestilling eller saa nogenlunde Ligestilling mellem Erhvervene. Man maa jo ikke tro, at Landbruget har danset paa Roser i de foregaaende Aar. Det ærede Medlem ved saavel som ethvert andet Medlem af dette Ting, at Landbruget har gennemgaaet en Krise, der vistnok har været stærkere og alvorligere end nogen, som Industri og Haandværk have haft i en lang Række af Aar. Priserne faldt meget dybt, Ejendomspriserne sank. Det var i de Aar, man rundt omkring i en Række andre Lande forandrede sin Toldpolitik overfor Landbruget og gik over fra den gamle Frihandelspolitik til en Korntoldpolitik. Der blev jo ogsaa gjort Forsøg derpaa her i Landet. Der blev sunget Sirenesange for vore Bønder om, at de skulde gaa med til Told paa Landbrugsprodukter. Det mislykkedes heldigvis. Nu er Krisen overstaet. Landbrugerne have vist, at de kunne klare sig uden Beskyttelse, de ere glade derved nu, og alle erkende, at vi ere inde paa en sund Vej med vort Landbrug. Nu er det, man ude blandt Landboerne ikke kan frigøre sig

for det Indtryk, at hvis man i Industri og Haandværk tog fat med stor Energi, kunde det maaske lykkes at holde Stillingen, selv med noget mindre Beskyttelse end den, man har i Øjeblikket.

Det ærede Medlem sagde noget, som jeg gerne vilde sige et Ord til. Det ærede Medlem sagde, at naar man nedsætter Beskyttelsen, vil man komme i Afhængighed af Tyskland. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Er da Holland, som har en meget lavere Beskyttelse end vor, i Afhængighed af Tyskland? Er Belgien, der ogsaa har en lavere Beskyttelse end vor, i Afhængighed af Tyskland? Er vort Landbrug, som ingen Beskyttelse har, blevet afhængigt? Nej, tværtimod; det er saa uafhængigt som noget. Det at nedsætte Beskyttelsen er en Appel til Industriens og Haandværkets personlige Dygtighed, og jeg føler mig overbevist om, at det er en Appel, der vil blive besvaret, og derved hævdes denne Stands Uafhængighed.

Det ærede Medlem talte til Slut om nogle Jernbanetarifspørgsmaal. Han mente at kunne godtgøre, at den Tarifoverenskomst, vi have med Tyskland, begunstiger fremmede Varer i Sammenligning med danske. Jeg kan ikke udtale mig derom, thi det er jo noget, der ikke sorterer under Finansministeriet, men under Trafikministeriet, og jeg skal derfor lade Sagen ligge, idet jeg blot skal sige, at jeg fik det Indtryk, at dette Forhold, hvis der er noget derom, er en Følge af den faldende Skala, der jo fastsættes ved Fragtsatserne for de længere Afstande, saaledes at jo længere Afstandene blive, desto relativt billigere er Fragten.

Det er, hvad jeg har at sige til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen). Saa har jeg ikke meget tilbage. Det ærede 3die Medlem for 9ende Kreds (Stilling) sagde ganske vist en Del til mig, men jeg tør maaske i Betragtning af, at der ikke er megen Tid, lade det ligge. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde vel nok læst Toldkommissionens Betænkning, men jeg havde ikke lært noget deraf. Jo, jeg har lært meget af Toldkommissionens Mindretal. Det er nemlig en ganske udmærket Betænkning, Toldkommissionens Mindretal har skrevet, og den har jeg lært ganske overordentlig meget af. Jeg er ikke gaaet saa vidt i frihandelsvenlig Retning som Toldkommissionens Mindretal — saa vidt er jeg ikke gaaet —, men jeg tilstaar, at jeg har glædet mig ved at læse den, fordi den var i Overensstemmelse med det, jeg altid har anset for det rette — det, som